

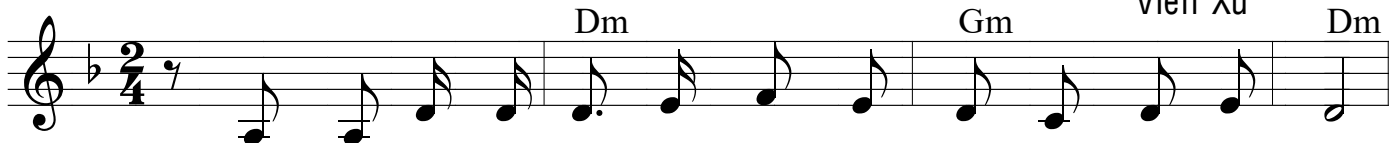
Người Samaritanô Nhân Hậu

(C15. Lc 10, 25-37)

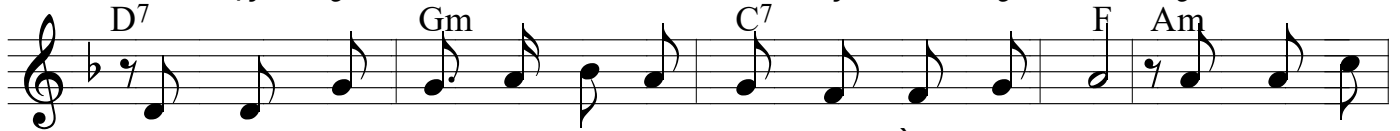
Lm. Nguyễn Hùng Cường

Nhịp vừa phải

Viễn Xứ

1. Đường về Giê - ri - cô hoang vắng, chênh vênh, vực sâu, núi cao.
Một người Sa - ma - ri - ta - nô đi qua chạnh lòng xót thương.
2. Nhiều lần con vô tâm xa tránh tha nhân sợ bao khó khăn.
Nguyện Ngài cho tim con biết sống bao dung lòng luôn xót thương.
3. Lạy Ngài xin cho con luôn biết mến yêu luật pháp Chúa ban.
Lạy Ngài ban cho con đôi mắt yêu thương để không xét ai.

Một người thân cô bị cướp, bị đòn mình đầy thương tích. Một thầy tư
Lại gần lau khô, băng bó vết thương chở về nơi quán. Nhờ người sẵn
Chẳng màng chung quanh bao kẻ cô thân khổ sầu túng quẫn. Dòng đời trôi
Tận tình chăm lo ai sống bơ vơ cần sự giúp đỡ. Vì Lời Chúa
Là luật yêu thương chan chứa vô biên trời biển lai láng. Một tình yêu
Nhìn vào anh em con thấy ra ngay hình ảnh của Chúa. Dù người đau

tế bước qua, một thầy Lê - vi bước qua, bỏ mặc thương tâm tránh đi một
sóc lẳng lơ, bảo trợ chu đáo thuốc men, rồi ngày mai...
mãi cứ trôi, lòng người chai đá Chúa ơi! Tình đời như vôi mấy ai dò
phán thuở xưa: "Một việc bác ái nhỏ thôi đã làm cho..."
rất thấm sâu, một tình yêu rất lớn lao. là tình hy sinh hiến trao mạng
yếu thế cô, ngoại kiều hay khách lẳng du, đều là anh...

lối. ...đây sẽ quay trở lại. Ai là người thực hành bác ái tình thương?
tôi? ...ai chính Ta đã nhận".
sống. ...em có Cha trên trời.

Người Sa - ma - ri - ta - nô biết chạnh lòng thương. Ai là người thực

hành Lời Chúa truyền ban? Đó là người thực thi lòng thương xót người.